

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Dommedags Bog

Citation: Dalgas, Ernesto: "Dommedags Bog", i Dalgas, Ernesto: *Dommedags Bog*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 51.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgasdomval-shoot-idm139915690043456/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Dommedags Bog

thi straks forsvandt min dunkle Følgesvend. – Om han fulgte Opfordringen, det kan jeg ikke sige.

Med Bæven – thi jeg vidste nu, hvad jeg udsatte mig for – optog jeg Traaden og sagde, idet jeg lod min Stemmes ydmyge Blidhed formilde de dristige Ord: »Min kære Herre. Om Lucifer har Ret, det ved jeg ikke. Thi Ret er kun, hvor der er Rettergang, og hvo vil sidde til Doms over ham og Gud? Ingen. Men svar mig paa et andet. Hvor kan nogen sige, om ikke een Gang Lucifer faar Sejr og triumferer over den kære Gud? Han er dog saare stærk og klog, en tapper Helt, en mægtig Konge, sikkerlig gavmild mod sine undergivne. Og efter din egen Lære er han jo ogsaa Gud, Vreden i Gud, altsaa Gud. Men hvorfor saa ikkun kalde Kærlighed for Gud? Er Vreden ikke ogsaa et guddommeligt Element? Have vi ikke snarere den vrede Gud, der kæmper med den kærlige? Sværdet imod Korset. Og hvorfor skulde ikke een Gang Sværdet sejre?« Saaledes faldt der Spørgsmaal fra min Tunge, og endnu flere havde alt taget Tankeform i min Hjerne og ønskede sig Talens hørdige Skrud. Men se, i Fødselen døde de, visnede for Teosofens strenge Blik: »Hvorfor og hvorfor? Der er saa mange Hvorfor i Ateistens Hjerne, som der er Myrer i en Myretue. Ja, naturligvis tror Lucifer og hans Kroater, at de kunne tage Himmels Borg med Storm og gøre Englene til deres Friller. Og naturligvis hedder det sig mellem Pludderhoserne, at Gud har ingen Ret, og alt ikkun er Magt mod Magt, saaledes som han har sagt, den Ateist, hvis Lære om Naturens Kamp nu tros mere end Guds Aabenbaring i Evangeliet og i mine Skrifter. Og lidt sandt er der i det. Thi i de elleve Timer virker Gud med Ret, men i den tolvte med Magt; og vi ere netop ved den tolvte Time.«

Men uførtroden vedblev jeg, idet jeg greb ham bønfyldende i Koften: »Ak, vredes ikke. Afbryd min Spørgen med en klar Gendrivelse. Bevis mig, at Lucifer er svagere end Eders Gud!«

Da saa min Mand paa mig med det Blik, hvormed en Slagter vejer Beder, og sagde: »Eet skal jeg bevise Dig, at Du er mellem ham og hans Soldater. Thi denne Spørgelyst er Guds Forargelse, og den Onde indgiver Dig den. Naar vi ses igen, saa sidder Du nede paa de røde Gløder, og da forstaar Du vist mere af min Præken og er lidt nære villig til at sige ja.«

Med et surt Ansigt sagde jeg: »Det er noget haardt, at den, hvis